

در جستجوی سلامتی

نئاندرالس

المهان

آشنایی با غذاهای گیاهی، حیوانی و دریایی

جمشید خدادادی
عضو جامعه مخترعین و مبتکرین ایران

با مقدمه دکتر محمد هادی مؤذن جامی

فهرست مطالب

۲۷-۵۶

تقریظ

۳۱	نکاتی پیرامون تغذیه خوب
۳۵	جامع نگری اسلام در خصوص تغذیه
۳۶	نگاهی به آیات تغذیه در قرآن کریم
۵۰	دو نکته مهم تغذیه‌ای در دستورات اسلام
۵۶	درباره کتاب ارمغان تندرستی

۵۷-۶۶

مقدمه

۶۷-۷۶

فصل اول: نکات کلی آشپزی

۶۹	نکات لازم در مورد روغن‌ها
۶۹	نکات لازم در مورد طبخ برنج
۷۰	نکات لازم در مورد طبخ بادمجان
۷۰	نکات لازم در مورد طبخ حبوبات
۷۰	نکات لازم در مورد ساییدن کشك
۷۱	نکات لازم در مورد تهیه سالاد
۷۱	نکات لازم در مورد نکtar میوه‌ها
۷۱	نکات لازم در مورد تهیه مریاجات
۷۱	نکات لازم در مورد خشک کردن سبزی جات
۷۲	نکات لازم در مورد خشک کردن میوه‌جات
۷۲	نکات لازم در مورد سفره‌آرایی

۸۹	ماش پلو با لوبیا چشم بلبلی	۷۳	نکات لازم در مورد خشک کردن بامیه
۹۰	عدس پلو با کشمش	۷۳	نکات لازم در مورد دستگاه خشک کن
۹۱	گوجه پلو	۷۳	نکات لازم در مورد ظروف غذا
۹۲	استانبولی پلو	۷۳	نکات لازم در مورد هنر آشپزی
۹۲	دم پختک	۷۴	نکات لازم در مورد شیرینی جات
۹۳	رشته پلو	۷۵	نکات لازم در مورد نوشیدنی های گرم
۹۴	زیره پلو با نخود فرنگی	۷۵	نکات لازم در مورد سُس ها
۹۵	زرشک پلوی مخصوص	۷۵	نکات لازم در مورد نگهداری شاه توت
۹۶	آبالاولپلوی مخصوص	۷۶	نکات لازم در مورد پوست کنندن گوجه فرنگی
۹۷	بابونه پلو	۷۶	سخنی در مورد «جا افتادن غذا»
		۷۶	سخنی در مورد اندازه پیمانه

۹۹-۱۱۶

فصل سوم: خورش های گیاهی

۱۰۱	خورش فسنجان
۱۰۲	خورش قورمه سبزی
۱۰۳	خورش کرفس
۱۰۴	خورش کنگر
۱۰۴	خورش ریواس
۱۰۵	خورش کدو و بادمجان (۱)
۱۰۶	خورش کدو و بادمجان (۲)
۱۰۷	خورش قیمه
۱۰۸	خورش قیمه بادمجان
۱۰۹	خورش گوجه فرنگی
۱۰۹	خورش لیه باقالی سبز
۱۱۰	خورش آلو اسفناج با قارچ صدفی
۱۱۱	خورش بامیه
۱۱۲	خورش قیمه بوشهری

۷۷-۹۸

۷۹	پلوی ساده
۸۰	کلم پلوی برگ
۸۱	کلم پلوی قمری
۸۱	کلم پلوی گل
۸۲	لوبیا پلو (۱)
۸۳	لوبیا پلو (۲)
۸۴	نخود فرنگی پلو
۸۴	زیره پلو
۸۵	شوید باقالی پلو
۸۶	سبزی پلو
۸۷	ماش پلو
۸۷	والک پلو
۸۸	شوید پلو با ماش

فصل دوم: پلوها

خورش به
خورش لوپیا سبز

فصل چهارم: خوراک‌های گیاهی

۱۱۳	خوراک سبزی جات
۱۱۴	خوراک لوپیاچیتی با گندم و سُس مخصوص
۱۱۵	خوراک لوپیاچیتی با بلغور
۱۱۶	خوراک سیب زمینی مخصوص
۱۱۷	خوراک قارچ صدفی مخصوص
۱۱۸	خوراک قارچ صدفی
۱۱۹	خوراک کدو بادمجان
۱۲۰	خوراک کشک و بادمجان
۱۲۱	خوراک کله‌جوش مخصوص
۱۲۲	خوراک حلیم بادمجان (۱)
۱۲۳	خوراک حلیم بادمجان (۲)
۱۲۴	خوراک تاس کباب
۱۲۵	خوراک یتیم‌چه
۱۲۶	خوراک لوپیا کشاورزی
۱۲۷	خوراک عدسی
۱۲۸	خوراک نخودک
۱۲۹	خوراک حبوبات
۱۳۰	خوراک لوپیا سویا
۱۳۱	خوراک حلیم گندم
۱۳۲	خوراک میرزا قاسمی
۱۳۳	کوفته
۱۳۴	آب گوشت گیاهی
۱۳۵	
۱۳۶	
۱۳۷	
۱۳۸	
۱۳۹	
۱۴۰	

۱۴۱	کباب گیاهی
۱۴۲	کباب بادمجان (۱)
۱۴۳	کباب بادمجان (۲)
۱۴۴	خوراک نرگسی
۱۴۵	کباب قارچ صدفی

۱۴۷-۱۵۲ فصل پنجم: دلمه‌ها

۱۴۹	دلمهٔ فلفل و بادمجان و گوجه‌فرنگی
۱۵۱	دلمهٔ کلم برگ
۱۵۱	دلمهٔ برگ مو

۱۵۳-۱۶۲ فصل ششم: کتلت‌ها

۱۵۵	کتلت با سُس ارده
۱۵۶	کتلت لوپیا سویا
۱۵۸	فلافل با سُس ارده
۱۵۹	کتلت شامی
۱۶۰	کتلت دال عدس

۱۶۳-۱۶۸ فصل هفتم: سمبوسه‌ها

۱۶۵	سمبوسهٔ فلفل دلمه‌ای
۱۶۶	سمبوسهٔ قارچ صدفی
۱۶۸	سمبوسهٔ سبزی جات

۱۶۹-۱۸۲ فصل هشتم: آش‌ها

۱۷۱	آش جوی مخصوص
۱۷۳	آش گندم

کباب برگ

کباب چنجه یا شیشلیک

کباب بختیاری (۱)

کباب بختیاری (۲)

کباب بوقلمون

کباب حسینی

کباب مخلوط (گوشت بوقلمون و گوشت گوسفند)

کباب چوبی

کباب لقمه

کباب دل گوسفند

کباب جگر سیاه

کباب جگر سفید گوسفند

کباب قلوه گوسفند

کباب خوش گوشت گوسفندی

کباب روده گوسفند

کباب رگ سیرابی گوساله

کباب پستان

نکاتی در مورد توصیه به عدم مصرف گوشت مرغ

کباب ماهی اوزون برون

کباب ماهی صبور

کباب ماهی بیاح

کباب میش ماهی

کباب ماهی سنگسر

کباب ماهی هامور

کباب سایر ماهی‌ها

کباب میگو

۳۹۲

۳۹۳

۳۹۴

۳۹۵

۳۹۶

۳۹۶

۳۹۸

۳۹۹

۴۰۰

۴۰۱

۴۰۲

۴۰۳

۴۰۳

۴۰۴

۴۰۴

۴۰۴

۴۰۶

۴۰۷

۴۰۸

۴۰۹

۴۱۰

۴۱۱

۴۱۱

۴۱۲

فصل بیستم: آب گوشت‌ها

۴۱۳-۴۱۸

- ۴۱۶ آب گوشت معمولی
- ۴۱۷ آب گوشت مخصوص
- ۴۱۸ آب گوشت بزباش

فصل بیست و یکم: خوراک‌های ماهی و میگو

- ۴۲۲ ادویه مخصوص ماهی
- ۴۲۳ روش آماده کردن ماهی برای طبخ (۱)
- ۴۲۳ روش آماده کردن ماهی برای طبخ (۲)
- ۴۲۴ خوراک ماهی سُرخو
- ۴۲۵ خوراک ماهی حلواه سیاه
- ۴۲۷ خوراک ماهی شوریده (هنديجانی یا چابهاري)
- ۴۲۷ خوراک ماهی حلواه سفید (زبيده)
- ۴۲۹ خوراک ماهی رازگو
- ۴۳۰ خوراک ماهی زبان
- ۴۳۱ خوراک ماهی کفشک
- ۴۳۲ خوراک ماهی بیاح
- ۴۳۳ خوراک ماهی سنگسر
- ۴۳۴ خوراک ماهی سکند (سه کله)
- ۴۳۵ خوراک ماهی حلواه بندری
- ۴۳۶ خوراک ماهی هامور
- ۴۳۶ خوراک ماهی تن
- ۴۳۷ خوراک میش ماهی
- ۴۳۸ خوراک ماهی عروس
- ۴۳۸ خوراک ماهی حسون

۴۶۹	خورش لوپیا سبز	۴۳۹	خوراک ماهی قزل آلا
۴۷۰	خورش ریواس	۴۴۰	خوراک ماهی کیلکا
۴۷۱	خورش قیمه مخصوص آذربایجان	۴۴۱	خوراک ماهی شیر
۴۷۲	خورش گوشت چرخ کرده	۴۴۱	خوراک ماهی شکم پُر
۴۷۵-۴۸۲	فصل بیست و چهارم: حلیم های گوشتی	۴۴۲	خوراک ماهی شیر نیزه ای
۴۷۷	حلیم گندم با گوشت	۴۴۳	خوراک اردک ماهی
۴۷۸	حلیم بوقلمون	۴۴۴	خوراک میگوی دریابی
۴۷۹	حلیم بادمجان	۴۴۵	میگوپلو
۴۸۰	حلیم عدس با گوشت	۴۴۷	ته چین میگو
۴۸۱	حلیم شله قلم کار با کشک	۴۴۹-۴۵۶	فصل بیست و دوم: کوفته ها
۴۸۳-۴۹۴	فصل بیست و پنجم: خوراک ها	۴۵۱	کوفته برنجی
۴۸۵	خوراک جغور بخور	۴۵۲	کوفته مغزدار
۴۸۶	خوراک همیرگر	۴۵۳	کوفته ریزه
۴۸۷	خوراک بیفتک	۴۵۴	کوفته تبریزی مخصوص
۴۸۸	خوراک زبان گوسفند	۴۵۷-۴۷۴	فصل بیست و سوم: خورش های گوشتی
۴۸۹	خوراک کله و پاچه	۴۵۹	خورش قورمه سبزی
۴۹۰	خوراک بَنَه (پسته و حشی)	۴۶۰	خورش کرفس
۴۹۱	خوراک مخصوص پنیر	۴۶۱	خورش بامیه
۴۹۱	خوراک نان و پنیر و سبزی خوردن	۴۶۲	خورش آلو اسفناج
۴۹۲	خوراک تخم مرغ جیبی	۴۶۳	خورش قیمه
۴۹۳	خوراک نرگسی با گوشت	۴۶۴	خورش قیمه بادمجان
۴۹۳	خوراک سوب جو با پاچه گوسفند	۴۶۶	خورش کنگر
۴۹۴	خوراک سیراب و شیردان گوسفند	۴۶۷	خورش فسنچان
		۴۶۸	خورش کدو و بادمجان

ماده غذایی به جز ویتامین C، دهها جزء دیگر نیز دارد که بعضی شناخته شده و بعضی ناشناخته هستند. بنابر آنچه بیان شد، اصرار به مصرف مکمل های غذایی به جای اصلاح تغذیه، (صرفاً توجه به میزان کالری، عناصر و ویتامین های یک غذا) بدون توجه به رژیم غذایی مناسب فرد، صحیح نیست.

چه بسا مواد غذایی که در آزمایشگاه دارای حداقل کالری، ویتامین، املاح و عناصر هستند، ولی در بدن نتایج درخشان و انرژی فوق العاده در پی دارند و بالعکس مواد غذایی به ظاهر پر کالری که در بدن، ضعف و بی حالی و خواب آلودگی ایجاد می کنند و چه بسا مواد کلسیم داری که ممکن است پوکی استخوان ایجاد کنند و مواد به ظاهر بدون کلسیم که می توانند در درمان پوکی استخوان مؤثر باشند و مثال های فراوان از این نوع.

در نظر گرفتن محیط بدون شعور آزمایشگاه برای بررسی نتایج غذا در بدن، به نظر صحیح نیست و نتایج غذا در بدن هم می تواند با نتایج آزمایشگاه بسیار متفاوت و حتی متضاد باشد.

بر این اساس، نباید به جای دیدن مریض، مرض را نگریست و کلیت وجود او را نادیده گرفت؛ در حالی که بیماری جزئی از عضو، عضو جزئی از بدن و بدن جزئی از کل وجود انسان است که غیر از کالبد وی دارای روح و روان و جان و لایه های متعدد دیگری است که هم بر جسم اثر می گذارند و هم از آن متأثر می شوند.

۱. نکاتی پیرامون تغذیه خوب

۱-۱. در تغذیه خوب، دریافت عوامل غذایی مورد نیاز، بدن به تناسب نیاز اهمیت فراوان دارد. این نیاز در سنین مختلف، شرایط آب و هوایی مختلف و فعالیت های مختلف و سلامت و بیماری متفاوت است.

۱-۲. بسیاری از بیماری ها برخواسته از شیوه تغذیه است و بر این اساس دریافت مواد غذایی به شکل سالم ضرورت دارد. اهمیت تغذیه در تأمین سلامت و بیمار شدن بی رقیب است. رسول خدا (ص) می فرماید: «معده خانه بیماری هاست». بسیاری از مسائل از شیوه تغذیه و ورود غذا شروع می شود.

البته ضروری است از هرگونه افراط و تقریط در موضوع تغذیه پرهیز شود؛ برخی مردم را به ریاضت کشیدن و نخوردن غذا سوق می دهند که صحیح نیست، چرا که خداوند خوارکی ها را خلق کرده تا اهل ایمان استفاده کنند. از نعمت های خدا باید استفاده بپهنه نمود، منتهای نباید زیاده روی کرد.

از طرف دیگر، عده ای هم بیش از اندازه مصرف می کنند. آمارهایی که سال های اخیر منتشر شده،

تعذیه یک ابزار مهم سلامتی است که پزشک، بیمار خود را با آن مسلح می کند. این علم به رغم ظرافت و پیچیدگی هایش، قابل آموزش و برای همگان قابل درک و فهم است و مشکل اجرایی خاصی هم ندارد. از این رو، حکما نخستین و مهم ترین تدبیر درمانی در بیماران را، اصلاح یا تجویز رژیم غذایی مناسب می دانستند و برای اثبات این نکته کافی است به حدیثی از امام صادق (ع) اشاره کنیم که فرموده است: «غذای تو پیش از غذا بودن، دوای توست».

حکماء قدیم، دستورات غذایی خود را بر اساس طبع و مزاج فرد، سن، جنس، فصل، شرایط سلامتی یا بیماری، محیط جغرافیایی و میزان فعالیت بدنی فرد و بسیاری مسائل دیگر صادر می کردند و جای شگفتی نیست که برای مراحل گوناگون یک بیماری و یا برای یک بیماری در افراد مختلف، دستورات غذایی متفاوتی بیان می شده است.

با وجود شواهد بسیار و منطق قوی موجود در طب قدیم راجع به تعذیه، امروزه کمتر به این مقوله پرداخته می شود. یکی از دلایل آن ممکن است این باشد که پس از پیشرفت علم شیمی از قرن هفدهم به بعد، دانشمندان خود را بسیار جلوتر از حکما دانستند و بعد از کشف مولکول های مختلف مثل چربی ها، پروتئین ها و قندها، همچنین توان تجزیه غذاها، به این نتیجه رسیدند که همه مواد غذایی از همان ۳ دسته اصلی تشکیل شده اند که همواره با آب و املاح مختلف، ساختار کلی غذا را تشکیل می دهند.

آنها از این نکته غافل بودند که یک غذا، صرفاً آن ساختار شیمیایی ساده یا حتی پیچیده نیست که بتوان آن را با ترکیب عناصرش در آزمایشگاه ساخت و به جز این عناصر ظاهری، دارای باطنی بس شگرف و ناپیدا و حتی ظاهری فراتر از آنچه می بینند، است.

برای روشن تر شدن موضوع مثالی می زنیم: اگرچه یک کتاب معتبر علمی از مقداری کاغذ و جوهر تشکیل شده است، ولی نمی توان انتظار داشت که از اختلاط مقداری کاغذ و جوهر کتابی علمی پدید آید. در پس این اجزای تشکیل دهنده، علم و نظمی، هدف و منظوری و غایت و کمالی نهفته است.

در سده های ۱۹ و ۲۰، با شناخت سایر اجزای تشکیل دهنده مواد غذایی از جمله ریز مغذی ها، عناصر کمیاب و آمین های حیاتی (ویتامین ها)، دریچه دیگری از عظمت خلقت گشوده شد؛ اگرچه باز هم برخی کچ فهمی ها مانع از آن شد که به غذاها فراتر از ساختار شیمیایی آنها نگریسته شود و علم به سوی حرکت کرد که به جای غذاها، استفاده از عناصر اصلی، کمیاب و ویتامین ها رواج پیدا نمود؛ مثلاً به جای لیموترش، استفاده از ویتامین C توصیه شد، غافل از آنکه ویتامین C معادل لیموترش نیست و این

می‌کند و خمیازهای می‌کشد، باز ۹۰ دقیقه می‌خوابد. ۴ دوره ۹۰ دقیقه‌ای که از اول شب شروع می‌شود، جای ۶ دوره ۹۰ دقیقه‌ای که از آخر شب شروع می‌شود را می‌گیرد و دارای همان کارائی و اثربخشی است. بنابراین، انسان عاقل زمان خواب خود را به گونه‌ای تنظیم می‌کند که بازسازی بدن به بهترین وجه باشد.

بر این اساس، چهره‌های افرادی که شبها زود می‌خوابند یا چهره‌هایی که دیر می‌خوابند متفاوت است؛ چهره‌های تکیده مربوط به آخر شبی‌ها و چهره‌های شاداب برای آن‌هایی است که ابتدای شب می‌خوابند.

۶-۱. آموزش، مسئله مهمی است. شهروندان به خصوص نسل جوان، نیازمند تربیت تغذیه‌ای و بهداشتی هستند. البته زیربنای این تربیت، اطلاعات علمی است و لازم است افراد در این خصوص مطالعه نمایند و به این آگاهی برسند که مثلاً سوسیس و کالباس را نباید خورد.

سوسیس و کالباس دارای نیتریت و نیترات است که به منظور افزایش زمان نگهداری آن و تغییر رنگ اضافه می‌شود. این دو قطعاً بدون شک زیان بخش است

۶-۲. اجتناب از مصرف سرخ‌کردنی‌ها ضرورت دارد. روغن وقتی حرارت می‌بیند، در آن آکرولین ایجاد می‌شود که سرطان‌زاست؛ یعنی گلیسرول آلدئیدی می‌شود (چه روغن سرخ‌کردنی باشد یا داخل دستگاه‌های سرخ‌کردنی ببرند).

به طور کلی، روغن حرارت بالا نباید بینند. برای سرخ کردن، روغن‌های مناسب وجود دارد که حالت مایع دارد اما اتصال مضاعف در آن فوق‌العاده کم است، البته اینها هم نباید حرارت بالا بینند. باید تلاش شود به طور طبیعی استفاده از غذاهای سرخ‌کردنی حذف شود و روغن نباتی جامد و مایع اصلاً مناسب نیست و بهتر است از روغن زیتون بکر استفاده شود.

۶-۳. در آداب غذاخوردن، لقمه کوچک گرفتن و خوب جویدن اهمیت فراوان دارد، چون این عمل به هضم غذا کمک می‌کند. در دستگاه گوارش انسان، اندام دیگری که کار دندان را انجام دهد وجود ندارد. چنانکه می‌دانیم، غذا در ورود به معده یک دفعه شروع به زیر و رو شدن نمی‌کند، بلکه لایه لایه با بzac آمیخته شده سپس حرکات دودی شکل آن شروع می‌شود و غذا را جابه جا می‌کند.

با خوردن اندکی نمک در هنگام شروع غذا که مستحب است، «آمیلاز» بzac ترشح می‌شود و چون در ساختمان آلفا آمیلاز بzac یا پتیالین، یون کلر وجود دارد، افزودن آن کوآنزیم به محیط، فعالیت آن آنژیم را تشدید می‌کند.

بنابراین، سیب‌زمینی پخته‌ای که کمی نمک روی آن زده شده، راحت‌تر از مصرف بدون نمک آن

نشان می‌دهد که در ایران، حدود ۲۰٪ «کم غذایی» و حدود ۴۰٪ «زیاده خوری» وجود دارد. اضافه وزن یعنی زیاد خوردن، جالب است که مراجعین از پزشکان سوال می‌کنند: «چه بخوریم تا چاق نشویم؟» به این افراد باید گفت: «نخورید تا به وضع طبیعی سالم بدن برگردید.»

امروزه فعالیت‌های جسمانی اندک و پای تلویزیون، رایانه و گوشی همراه نشستن، افزایش یافته است، ساعت کار و بیماری تغییر کرده و دم به دم خوردن مرسوم است؛ در حالی که در آموزه‌های اسلامی، به ۲ دفعه غذا خوردن در روز تأکید شده و باید توجه داشت صبحانه غذای اصلی است که بایستی کامل خورد.

۶-۴. افت تحصیلی با صبحانه نخوردن ارتباط دارد. غذای میان‌وعده که دانش‌آموزان استفاده می‌کنند، برای ساعات پس از مصرف فرد مفید است ولی صبحانه را باید خورد و زود هم باید خورد. این بحث علمی است و حتی یونسکو که رسالت بهداشتی ندارد، برای صبحانه خوردن دانش‌آموزان، سمپوزیومی برگزار کرد. چکیده مباحث مطروحه، این بود که صبحانه، مسئله مهمی است و افت تحصیلی به صبحانه نخوردن دانش‌آموزان باز می‌گردد. شام را هم باید زود و مختصر خورد که بعضی‌ها به اشتباه نمی‌خورند.

۶-۵. ساعات خواب و بیداری هم به مسئله تغذیه ارتباط دارد. در روایات آمده که شب زود خوابیدن لازم است. اوایل شب، اوج ترشح هورمون «سوماتوتروپین» یا هورمون رشد است و آنابولیسم یعنی بازسازی بدن در آن ساعات بهتر انجام می‌شود. لذا کسانی که زود شام می‌خورند و شب با فاصله یکی دو ساعت از آن به موقع می‌خوابند (نه این که تا شام خوردن بخوابند!). حداکثر بازسازی بدن یا آنابولیسم در بدن آنها اتفاق می‌افتد.

باید توجه داشت، دو زمان برای خواب اصلاً مناسب نیست؛ یکی بعد از طلوع فجر تا طلوع آفتاب و دیگری نزدیک غروب آفتاب. این دو زمان اوج ترشح «کاتکولامین‌ها» است مثل آدرنالین و نورادرنالین. لذا سکته‌های منجر به مرگ، عمده‌تا در این دو زمان اتفاق می‌افتد. خواب بعد از طلوع فجر تا طلوع آفتاب را «خواب شقاوت» گفته‌اند و خواب نزدیک غروب هم خوابی عصبانی و ناراحت کننده و ناخوشایند است.

۶-۶. تقدیم با «کی خوردن» و «چه چیز خوردن» ارتباط دارد. مثلاً این که آیا صبح باید پنیر خورد یا نباید خورد، حکمتی دارد. شخصی شب هنگام دید امام صادق(ع) پنیر میل می‌کنند. عرض کرد: «یابن رسول الله! از شما شنیده بودیم راجع به خوردن پنیر». فرمودند: «شب پنیر می‌خورم.»

در پنیر نسبت کلسیم به فسفر یونیزه بالا رفته و خوردن آن در شب هنگام، خواب را آرام می‌کند. خواب دارای سیکل ۹۰ دقیقه‌ای است، یعنی کسی که می‌خوابد ۹۰ دقیقه بعد بیدار می‌شود، حرکتی